

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning

vedtoges enstemmigt med 131 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet finansministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om skolelæger.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1029, fremsættelsen i tidenden sp. 3118).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Dupont: Loven om skolelæger har fungeret nu i 15 år. Der hersker ikke tvivl om, at denne lovgivning har været og er et uvurderligt gode. Den her foreslåede revision af loven viser da også, at der kun er tale om en ajourføring med meget få ændringer. Det er også glædeligt, at der i de nye undervisningsvejledninger er tale om at tilgodese hygiejne, sundhedslære og i gymnastik at oplære i den rigtige arbejdsteknik, d. v. s. hensigtsmæssige arbejdsstillinger. Ved adskillige skoler har man da også på disse områder gennemført et frugtbringende samarbejde med skolelægerne, således at der er en vekselvirkning mellem undersøgelserne og undervisningen.

Det er imidlertid et spørgsmål, om vi på disse områder er nået langt nok frem. Ganske vist kan det i dag konstateres, at danske skolebørn er større end tidligere generationer; gennemsnitlig er børnene 10 cm højere end for 50 år siden. Dette resultat skyldes i særlig grad den forbedrede hygiejne og ernæring, men ser man på børnenes holdning, viser en række undersøgelser, at der ikke sker større forandringer i skoletiden.

Formanden: Det er nødvendigt, at der er mere ro i salen under forhandlingen.

Dupont: Skolelæge, dr. med. E. Bastholm har i sygekassernes blad Helse, nr. 5 1961, fastslået, at der bør lægges større vægt på indøvelse af de rigtige arbejdsstillinger, ligesom han understreger, at skolen bør gøres til en bedre arbejdsplads. Han siger herom — jeg beder om formandens tilladelse til et citat —:

„Nu søger vi ganske vist at gøre skolen til så god en arbejdsplads som muligt, men der er langt igen, så længe tusindvis af danske skolebørn landet over sidder som i en skruestik ved forhistoriske borde og bænke, som er konstruerede uden tanke for, at børn vokser, og at ikke alle børn er lige store i samme alder. Vi har en udmærket arbejderbeskyttelseslov for unge arbejdere, men vi har ingen lov, der sikrer skolebørn en hensigtsmæssig arbejdsplads.“

Han siger videre:

„Når dårlig holdning og dårlige arbejdsstillinger kun forholdsvis sjældent giver anledning til større besvær hos børn, skyldes det, at de unge har store reserver at tære på. Der er imidlertid næppe tvivl om, at dårlig holdning og uhensigtsmæssige arbejdsstillinger giver anlæg for rygsmerter, led- og muskelsmerter i en senere alder.“

Med baggrund i disse betragtninger tillader jeg mig at spørge den højtærede undervisningsminister, om han anser det for tilstrækkeligt, at der gennem undervisningsvejledninger gives anvisning på sundhedslære og i gymnastiktimerne de omtalte instrukser om indøvelse af bedre arbejdsstillinger. Ville det ikke være hensigtsmæssigt, om der fra undervisningsministeriet tilgik kommunerne besked om udskiftning af forældede borde og stole?

Hvad hjælper selv den bedste lov om skolelæger, hvad hjælper det, at vi gennemfører bedre hygiejne og ernæring, eller at vi udsender gode undervisningsvejledninger og betænkninger om lokalernes og materiellets indretning, når disse instruktioner ikke efterleves?

Efter dette hjertesuk skal jeg på min gruppes vegne tilsige velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

I lovforslagets § 1, punkt 2, vedrørende lovens § 2, stk. 1, bestemmes det, at der bør ansættes sundhedsplejersker til at bistå

[Dupont.]

skolelægen. Erfaringen har nemlig vist, at der må være kvalificeret medhjælp. Når udtrykket „bør“ er indsat, forstår jeg den højtærede undervisningsminister således, at det skyldes mangelen på uddannede sundhedsplejersker. Det vil i denne forbindelse være rigtigt, at man peger på den udvej, at denne tjeneste jo også kan kombineres med den i kommunerne i øvrigt arrangerede sundhedspleje og spædbørnspleje.

På baggrund af de erfaringer, der er indhøstet gennem indenrigsministeriets helbredsudvalg og sundhedsstyrelsen, anser man det nu for fuldt forsvarligt at fratagelse af kravet om foretagelse af tuberkuloseundersøgelse hvert år for de positivt reagerende børn, mens omvendt de børn, der reagerer negativt . . . . .

Formanden: Der må være mere ro i salen under forhandlingen.

Dupont: . . . . . der reagerer negativt, og som ikke bliver calmettevaccineret, fortsat skal undersøges. I anledning af den ændring, der her foreslås, tillader jeg mig at spørge den højtærede undervisningsminister, om helbredsudvalget og sundhedsstyrelsen fortsat vil have denne sag under observation også i tiden fremover.

Jeg vil gerne udtrykke min tilfredshed med, at hele det voksne personale ved skolerne nu kommer ind under en årlig kontrol. Det er helt i orden, at man nu ikke alene tager lærerne, men også rengøringspersonalet og andre, som har deres daglige gang på og ved skolerne, ind under denne sikkerhedsforanstaltning.

Lovforslagets punkter 4 og 5 er rent redaktionelle, men retter dog på det forhold, at undersøgelsesterminens påbegyndelse rykkes frem til det tidspunkt, da barnet påbegynder skolegangen.

Tilføjelsen til § 5, stk. 1, om, at der ved skolerne skal være et forsvarligt undersøgelsesudstyr, betragter jeg som en god tilføjelse, som sikrer de bedst mulige undersøgelsesforhold.

Med hensyn til forenklingen af lovens § 11, stk. 2, om statskassens refusion af udgifterne bemærkes, at jeg er tilfreds med, at refu-

sionen bliver 50 pct.; men da det er min opfattelse, at undersøgelsen af de private skolers elever i købstæderne faktisk betales af den pågældende købstad, ønsker jeg gerne, at vi i det udvalg, der antagelig bliver nedsat, ser nærmere på disse refusionsbestemmelser.

Efter de erfaringer, der nu gennem 15 år er gjort med skolelægeordningen, kan det siges, at den har virket fuldt tilfredsstillende, og at sikkert alle ønsker denne ordning bevaret. Det er derfor også rimeligt, at man ikke fastsætter noget tidspunkt for lovens revision.

Med disse ord kan jeg på min gruppes vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Ellen Poulsen: Da skolelægeordningen var til behandling i 1957, var der enighed om, at man måtte have større erfaring at bygge på, før der kunne foretages væsentlige ændringer, og det mener man altså nu 5 år efter at have, sådan at man kan fremsætte forslag om væsentlige ændringer med hensyn til tuberkuloseundersøgelse af børnene. Man foreslår at gå bort fra den årlige undersøgelse af eleverne, men i bemærkningerne siges det dog, at det kun gælder for de børn, der reagerer positivt ved tuberkulinprøven, hvorimod de negativt reagerende børn, som ikke lader sig calmettevaccinere, fortsat bør undersøges hvert år. Bestemmelser herom står ikke direkte i lovforslaget, men i bemærkningerne, og på dette område må der vel blive givet skolerne faste retningslinjer.

I lovforslagets punkt 3 står der, at der skal tilbydes negativt reagerende elever gratis calmettevaccination. Det må vel blive et spørgsmål om forældrenes stilling, for man må ikke være blind for, at det jo desværre ikke er alle forældre, der med lige stor opmærksomhed følger denne undersøgelse i skolerne. Derfor er det vel et spørgsmål, om man ikke her må have lidt fastere regler om vaccination, og ikke blot lader det stå som et tilbud. Jeg tror, at det er helt rigtigt, at denne calmettevaccination kommer med det samme, når man har konstateret, at et barn er negativt reagerende.

Det er lykkeligt, at vi i Danmark har bekæmpet tuberkulosen så godt, som tilfældet er; men desværre er det alligevel

[Ellen Poulsen.]

sådan, at nye tilfælde dukker op; derfor må det være ganske nødvendigt stadig at vise den største agtpågivenhed i retning af at beskytte børnene.

Der er et forhold, som jeg synes man må tage med i betragtningerne, og det er den cigaretrykning, som jo griber mere og mere om sig blandt børn og på et tidligere og tidligere alderstrin.

Der er i lovforslaget optaget sikkerhedsforholdsregler på andre områder, idet man nu udvider tilsynet med de voksne, som har med børnene at gøre. Ikke alene skal lærerne og det fast ansatte personale ved skolerne tuberkuloseundersøges hvert år, men dette skal også gælde rengøringspersonalet både ved skolerne og ved eventuelt andre lokaler, hvor børnene kommer inden for skoletiden, og det finder jeg helt i orden. Der nævnes også personalet ved skolebussene. Heroverfor kunne det være fristende at spørge: hvad så med personalet ved de andre befordringsmidler, der befordrer mange børn til skolerne rundt omkring i landet? Det gælder både togene og de busser, som kører på de almindelige ruter.

Endelig er det jo også således, at selv om man nu på alle områder søger at beskytte børnene ved vaccination af de mennesker, som har med dem at gøre, er der stadig tidspunkter af døgnnet, hvor barnet befinder sig i hjemmet eller kommer sammen med mange andre mennesker, ikke mindst i de store byer, og det bør betænkes, at man i vore dage kommer sammen med mange flere mennesker, også med mennesker, som kommer til Danmark fra lande, hvor de ikke har de samme forholdsregler til beskyttelse, som vi har. Jeg kan ikke lade være at henvise til det, vore nabolande har oplevet med koppeepidemi i den allersidste tid.

Mange nye tilfælde af tuberkulose kan komme hurtigt, og jeg ved, at en del embedslæger er noget betænkelige ved den ordning, som her er foreslået. Derfor vil jeg gerne bede om, at udvalget får alle de oplysninger, som ministeriet åbenbart har haft, før dette lovforslag blev fremsat, således at vi kan finde den helt rigtige måde at beskytte børnene på.

Den gældende skolelægeordning, som vi finder helt rigtig, må jo, som den foregående ærede ordfører sagde, stadig følge med ud-

viklingen. Man må fremfor alt stadig væge sig mod, at den får præg af rutineundersøgelser, og man må stadig sørge for at få den rigtige korrespondance mellem skolelægeundersøgelserne og hjemmene og hjemmenes læge, for at ordningen kan blive til virkelig gavn for børnene.

Et andet punkt, hvor der i lovforslaget er en lille ændring, er med hensyn til skolelægernes medhjælp. Der er der foreslået den bestemmelse, at der bør ansættes skolesundhedsplejersker til hjælp for lægerne. Nu har jeg bemærket, at dette er sat ind, for at man ikke skal misforstå den gældende paragraf, som nogen måske har forstået således, at der skulle ansættes en skolesundhedsplejerske for hver læge. Nu tror jeg ikke, det er noget, der finder sted, og jeg tror, at dette vist må blive ønsketænkning, for der er ikke sundhedsplejersker eller sygeplejersker nok i dag. Her kan jeg ikke lade være at henvise til den diskussion, vi har haft i et udvalg om et andet lovforslag, nemlig det, der drøftede børnedødeligheden. Her talte vi netop om muligheden for at kombinere de til rådighed stående sygeplejersker på det ene og det andet område, navnlig ude i de mindre landdistrikter, hvor man mente der var en mulighed for at kombinere skolesundhedsplejerskernes virksomhed med spædbørnsplejerskernes og eventuelt også hjemmesygeplejerskernes. Men det er altså stadig et område, hvor man må prøve på at rationalisere bedst muligt for at få den nødvendige hjælp frem.

Videre foreslås der ændringer med hensyn til aflønningerne. Her har det hidtil været sådan, at der var afsat 5 kr. pr. person, der var til undersøgelse, og at der har været forskellige takster. Hvis det er en sygeplejerske eller en sundhedsplejerske, som er godkendt af sundhedsstyrelsen, er der en bestemt takst, og er der slet ingen medhjælp, er der 3 kr. til lægen. Nu kommer så kravet om at få disse takster helt ændret. Jeg kan forstå, at den højtærede minister giver helt op heroverfor og siger, at det vil blive umuligt at ændre loven hvert år. Den højtærede minister må altså mene, at denne udvikling med stadig højere satser vil blive ved, og at han derfor gerne nu vil have det sådan, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte taksterne, som så skal godkendes af finansudvalget. Jeg synes,

[Ellen Poulsen.]

at der burde have været nogle oplysninger om, hvad hele skolelægeordningen koster i dag, og hvad man regner med at den vil komme til at koste med de krav, der nu bliver stillet. Jeg beder om, at vi får dette oplyst i udvalget, for det kan vel være en lille smule betænkeligt, at man tager flere og flere af de faste regler ud af lovene og erstatter dem med bemyndigelser til ministrene og med finansudvalgets godkendelse. Vi har jo på andre områder set resultater, der var knap så heldige.

Endelig foreslås det i lovforslaget, at der stilles det fornødne undersøgelsesudstyr til rådighed; det skal selvfølgelig til, men også her synes jeg det burde have været lidt nærmere præciseret, hvad man forstår ved nødvendigt udstyr.

Jeg kan hermed tilsige velvillig støtte til lovforslagets behandling i det udvalg, der bliver nedsat.

Ellen Strange Petersen: Da mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem fru Gertie Wandel, er forhindret i at være til stede i dag, skal jeg på den konservative gruppes vegne give tilslutning til lovforslaget.

Man må glæde sig over, at kampen mod tuberkulosen er lykkedes således, at det nu findes forsvarligt at indskrænke undersøgelserne af skolebørnene. At kampen ikke er tilendebragt, fremgår af kravet om, at rengøringspersonalet og personalet ved skolebusserne ligesom andet personale ved skolerne underkastes en årlig undersøgelse. Forhåbentlig kan denne bestemmelse også engang med tiden lempes. Foreløbig må man tiltræde, at alle rimelige forsøg gøres for at indkredse smittekilder, hvor sjældne disse end måtte være. Man har jo set ulykkelige eksempler på smittespredning fra voksne, der arbejdede ved en skole.

Vi kan også fra konservativ side tiltræde bestræbelserne for at få ansat flere sundhedsplejersker ved skolerne. I det udvalg, der nu bliver nedsat, kan der forhåbentlig gives en redegørelse for, i hvor høj grad der savnes sundhedsplejersker, og hvilke muligheder der måtte være for at få de mangler afhjulpnet, som det ærede medlem fru Ellen Poulsen omtalte.

Vi kan i øvrigt anbefale de ændringer,

der her er foreslået til den bestående lov om skolelæger.

Grethe Philip: Det radikale venstre ser med stor sympati på denne lovgivning, som vi anser for at være meget værdifuld, og jeg kan anbefale det foreliggende lovforslag til en velvillig behandling.

De ærede medlemmer fru Ellen Poulsen og fru Ellen Strange Petersen har allerede været noget inde på spørgsmålet om skole-sundhedsplejersker. Nu har vi en betydelig mangel på sundhedsplejersker, til trods for — har jeg indtryk af — at det er et almindeligt ønske, at vi skal udvide sundhedsplejerskeordningen for spædbørn. Jeg ser derfor med en vis bekymring på tanken om at udvide skolesundhedsplejerskeordningen, hvis det skal indebære, at tidspunktet for fuld dækning i Danmark med hensyn til spædbørnssundhedsplejersker udsættes. Hvis man derimod kunne finde frem til en sam-ordning på dette område, ville man muligvis derigennem kunne komme frem til et værdifuldt resultat.

Jeg regner med, at vi i udvalget vil kunne tage disse spørgsmål op.

O. Mathiasen: Efter det kendskab, jeg har til skolelægeordningen, har den stort set virket tilfredsstillende siden 1947. Jeg har mange års erfaring for, at man fra alle sider er glad for denne ordning.

I det foreliggende lovforslag er der ikke tale om ændringer af vidtgående karakter. Loven skal revideres i dette folketingsår, og så er det vel naturligt, at der foretages visse ændringer, som situationen giver anledning til. Det er vel i sin orden, at skolelægerne får den fornødne hjælp af skolesundhedsplejersker, så vidt det er muligt at skaffe dem til veje; det er rimeligt, at der stilles det fornødne undersøgelsesudstyr til rådighed for skolelægen, og det er lige så rimeligt, at alt det personale, der har med skolen og børnene at gøre, må underkaste sig en årlig tuberkuloseundersøgelse.

Det ved lovforslaget, der er særlig grund til at glæde sig over, er naturligvis den omstændighed, at sundhedsstyrelsen og indenrigsministeriets helbredsudvalg nu ikke mere anser en årlig tuberkuloseundersøgelse af alle skolebørn for påkrævet, men mener, at det er fuldt forsvarligt at indskrænke

[O. Mathiasen.]

antallet af tuberkuloseundersøgelser for de børn, der reagerer positivt over for tuberkulinprøven, så kun de børn, der reagerer negativt, skal have en årlig undersøgelse. Jeg indrømmer, at jeg ikke er helt klar over, hvad der ligger i det udtryk „indskrænke antallet af tuberkuloseundersøgelser“, som bruges i bemærkningerne. Jeg vil gerne spørge den højtærede undervisningsministers stedfortræder, den højtærede minister for kulturelle anliggender: betyder det, at de børn, der reagerer positivt, kun skal til tuberkuloseundersøgelse én gang i deres skoletid, eller hvordan skal det forstås?

Jeg må naturligvis gå ud fra, at når der foreslås en væsentlig lempelse i bestemmelserne om tuberkuloseundersøgelser af skolebørn, skyldes det de glædelige erfaringer, man har gjort om tuberkulosens tilbagegang her i landet. Jeg vil dog sige, at jeg blev noget betænkelig i aftes, da jeg havde lejlighed til at høre en reportage i radioen ved journalist Gyda Uldall. Må jeg lige nævne et par af de oplysninger, der blev givet om tuberkulosens stilling her i landet i dag. For det første måtte man ikke lægge for meget i den kendsgerning, at der i de senere år er nedlagt en række store sanatorier, for det skyldes bl. a., at der ved flere større hospitaler nu er indrettet afdelinger for tuberkulose, og her vil patienterne hellere ligge end på sanatorierne. For det andet er det en kendsgerning, at der er en vis stigning i antallet af tuberkulosetilfældene i de sidste år, hvilket bl. a. skyldes det nervespres, som mange mennesker er ude for i vor forjagede tid, og også de dårlige boligforhold her i København. For det tredje går kun 32 pct. af de studerende i København til tuberkulosekontrol, og for det fjerde døde der, jeg tror, det var i 1960 eller i 1961, 191 mennesker af tuberkulose i Danmark. For det femte forekommer der 1 000 nye tilfælde af alvorlig tuberkulose hvert år, og der ligger i øjeblikket ca. 10 000 syge af tuberkulose. Endvidere blev det nævnt, at en dame, som var ansat i en af Københavns

store restauranter, pludselig faldt om på gulvet, og efter en undersøgelse viste det sig, at vedkommende var stærkt angrebet af tuberkulose, uden at hun selv havde haft anelse derom; desuden konstateredes det, at to af hendes børn også var stærkt angrebet. Endelig gav både overlæge Tørning ved Øresundshospitalet og overlæge Winge ved Tuberkulosecentralstationen udtryk for bekyrning for det samme, som det ærede medlem fru Ellen Poulsen var inde på, at man i dag var tilbøjelig til at undervurdere tuberkulosefaren.

Disse kendsgerninger giver mig til sidst anledning til at spørge den højtærede minister for kulturelle anliggender: det er vel forsvarligt, at der efter dette lovforslag slækkes på de tuberkuloseundersøgelser, som hidtil er foretaget i skolen?

Iver Poulsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem fru Birthe Wetlesen, er forhindret i at være til stede i dag, skal jeg tilsige velvillig indstilling fra mit parti til det foreliggende lovforslag. Navnlig er vi glade ved, at tuberkuloseundersøgelsen skal udvides til at omfatte alt personale, ikke blot lærerne i skolen, men også rengøringspersonalet og chaufførerne.

Tuberkulosebekæmpelsen her i landet har jo haft virkelig succes og har nået store mål. Det har i nogen måde, synes det, dysset befolkningen hen i en sikkerhed, som ikke er til stede, for forholdet er jo det, at vi desværre må se den kendsgerning i øjnene, at der her i landet nu konstateres op imod 1 000 nye tilfælde af tuberkulose hvert år, så der er absolut grund til at være på vagt over for den smitte, og derfor er vi særlig glade for, at tuberkuloseundersøgelsen udvides til at omfatte andre end selve lærerpersonalet.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Jeg takker de ærede ordførere for en saglig og velvillig behandling af lovforslaget. Der er ingen tvivl om, at det vil være gørligt at nå frem til enighed om affattelse af loven.

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

I øvrigt er det jo rimeligt, at undervisningsministeren, når han vender tilbage fra sin rejse, selv besvarer spørgsmålene dels i det udvalg, der nedsættes, dels ved anden behandling, såfremt det skulle ønskes.

Det ærede medlem hr. Dupont anså det for hensigtsmæssigt, at der blev udsendt et cirkulære til kommunerne om hensigtsmæssigt indrettede borde og stole. Det er muligt, at der kan udsendes et rådgivende cirkulære, som ikke griber ind i det produktionsliv, som i øvrigt beskæftiger sig med disse spørgsmål. Det må nærmere undersøges i udvalget.

Det ærede medlem var endvidere stærkt optaget af tanken om, at der fortsat burde gennemføres en omhyggelig kontrol med tuberkuloseundersøgelserne, nu de begrænses, således at altså ikke begrænsningen i undersøgelserne medfører en begrænsning i kontrollen, og på dette punkt vil det ærede medlem utvivlsomt også finde tilslutning fra undervisningsministerens side.

Det ærede medlem fru Ellen Poulsen ønskede nærmere oplysninger i udvalget vedrørende beskyttelse af børnene med henblik på tuberkulosemitte og fremsatte i øvrigt en række bemærkninger vedrørende tuberkuloseundersøgelserne, som naturligt indgår i udvalgsarbejdet. Det ærede medlem ønskede nærmere oplysninger vedrørende udgifterne i henhold til lovforslagets punkt 7, og det ærede medlem ønskede nærmere præciseret udtrykket „det fornødne undersøgelsesudstyr“ i punkt 6. Jeg ved ikke, om det er muligt at gøre det, men også det er jo et udpræget udvalgs spørgsmål.

Med hensyn til sundhedsplejersker faldt der replikker af de ærede medlemmer fru Ellen Strange Petersen og fru Grethe Philip. Her kræves der altså under hensyn til mangelen på sundhedsplejersker en undersøgelse, således at man ikke forsyner det ene område og laver store ulykker på et andet tilsvarende.

Det ærede medlem hr. O. Mathiasen var inde på, hvad der nærmere skulle forstås ved indskrænkning af tuberkuloseundersøgelserne. Jeg henviser det ærede medlem til lovforslagets bemærkninger til punkt 3. Vedrørende indskrænkningen skal nærmere bestemmelser herom kunne optages i nye normalreglementer for skolelægeordningen i

amtsråds kredsene og købstæderne samt i en ny mønsterinstruks for skolelæger. Jeg synes, det må være rigtigt, at man ikke i loven fastlægger specielle terminer for undersøgelser af den karakter, da forholdet imellem positivt og negativt reagerende naturligvis må indvirke på undersøgelsernes omfang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Dupont: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om offentlig skolebespisning.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1021, fremsættelsen i tidenden sp. 3121).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Astrid Skjoldbo: Bestemmelserne vedrørende skolebespisning foreslås nu meddelt i en særlig lov. Jeg er ganske enig i den betragtning, at skolebespisningen ikke bør betragtes som en social foranstaltning, og at den derfor ikke bør findes i forsorgsloven. Egentlig ville jeg have fundet det ganske rimeligt, om den som et led i den almindelige sundhedspleje var blevet knyttet til skolelægeoven. Det tilskud af mælk og vitaminpiller, som skolebespisningen nu omfatter, må ses som en ernæringshygiejnisk foranstaltning, en forebyggende sundhedspleje, der sikrer, at børnene, specielt i vort klima med de mange mørke vintermåneder, får det tilskud af mælk og vitaminer, der er nødvendigt for deres sundhed og vækst.

Lovforslaget indeholder i forhold til den bestående lovgivning et par udvidelser, som jeg hilser med glæde. Eventuelle børnehaveklaser — jeg håber, at et lovforslag herom snart vil blive fremsat — vil blive omfattet af tilskudsreglerne. Jeg går ud fra, at